

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/580/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120297927
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Hazucha
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120297927.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: WOODCOTE GROUP s.r.o., so sídlom Vajnorská 135, 831 04 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 31 364 951, zast.: Právny dom - advokáti, s.r.o., so sídlom Dlhá 2, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 36 857 793, proti povinnému 1/: JANEP, s. r. o., so sídlom M. Benku 1449, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 44 719 361 a proti povinnému 2/: O. E., P. XX.XX.XXXX, X. E. U. XXXX/XX, XXX XX U. - H.I. U., o vymoženie 35 737,64 Eur s prísl., vedenej u súdneho exekútora JUDr. Dušan Kormaník, so sídlom exekútorského úradu Námestie gen. Štefánika 529/4, 064 01 Stará Ľubovňa, pod sp. zn.: 202EX 489/20, o návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému voči povinnému 2/ priznáva nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie vo výške 348,34 Eur, ktoré budú v prospech oprávneného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súdny exekútor doručil tunajšiemu súdu dňa 10.12.2020 podanie povinného zo dňa 26.10.2020 označené ako: „Vyjadrenie k začatiu exekúcie a návrh na zastavenie exekúcie“ (ktoré súd podľa obsahu posúdil ako návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie), vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie, upovedomenie o začatí exekúcie spolu s doručenkou.

2. Súdny exekútor uviedol, že dňa 08.10.2020 mu bolo doručené poverenie na vykonanie exekúcie, v rámci ktorej dňa 21.10.2020 vydal upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré povinný prevzal dňa 23.10.2020. Dňa 27.10.2020 mu bol doručený návrh na zastavenie exekúcie, ktorý následne 02.11.2020 preposlal oprávnenému na vyjadrenie. Oprávnený žiadosť o vyjadrenie prevzal dňa 18.11.2020 a dňa 07.12.2020 poslal oprávnený vyjadrenie k žiadosti na vyjadrenie sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

3. Povinný 2/ v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že dňa 23.10.2020 mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie a upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie spolu s exekučným titulom, ktorým bol rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcom JUDr. Peter Škrabák, advokát, Skuteckého 30, 974 01 Banská Bystrica. Povinný 2/ uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by niekedy so spoločnosťou BEKWOODCOTE s.r.o., so sídlom Odborárska 52, 831 03 Bratislava uzatvoril zmluvu a už vôbec nie zmluvu, v ktorej by na seba prebral ručiteľský záväzok. Taktiež nemal ani žiadnu vedomosť o tom, že prebiehalo rozhodcovské konanie alebo že bol vydaný rozhodcovský rozsudok. Z uvedených dôvodov má preto za to, že uvedený rozhodcovský rozsudok nie je platným a vykonateľným exekučným titulom a v zmysle § 61 k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Navrhuje zastaviť exekúciu z dôvodu, že vyššie uvedené vady rozhodcovského konania mali za následok vydanie ničotného rozsudku, a teda

existuje iná skutočnosť, ktorá bráni vykonateľnosti exekučného titulu. Záverom povinný 2/ uviedol, že v najbližších dňoch bude uvedený exekučný titul napadnutý aj v príslušnom konaní.

4. Oprávnený vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie podanom prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že rozhodcovský rozsudok vydaný orgánom: JUDr. Peter Škrabák, advokát, Skuteckého 30, 974 01 Banská Bystrica ako jediný rozhodca s miestom rozhodcovského konania Skuteckého 30, 974 01 Banská Bystrica, sp. zn. 700/2019, zo dňa 16.03.2020 je právoplatným a vykonateľným exekučným titulom a nie je dôvod na to, aby ho povinný považoval za neprávoplatný a nevykonateľný. Povinný 2/ vo svojom návrhu tvrdí, že nemal vedomosť o tom, že by niekedy s oprávneným uzatvoril zmluvu a prevzal na seba ručiteľský záväzok, prebiehalo rozhodcovské konanie a ani o tom, že bol vydaný rozhodcovský rozsudok. Ako vyplýva z rozhodcovského rozsudku, žaloba s prílohami sa doručovala v samostatných rovnopisoch povinnému 1/ aj povinnému 2/ s tým, že im jediný rozhodca poskytol 15 dní na podanie žalobnej odpovede. Povinný 1/ si výzvu prevzal dňa 13.02.2020 a povinný 2/ si výzvu prevzal dňa 18.02.2020. Povinný 1/, ani povinný 2/ sa k žalobe v stanovenej lehote nevyjadrili. Vzhľadom na uvedené sú argumenty, ktoré povinný 2/ uvádza vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie, irelevantné a pre exekučné konanie nepodstatné. Povinný 2/ tak zavádza ak tvrdí, že o rozhodcovskom konaní nemal vedomosť. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe relevantných a riadne predložených dôkazov, ktorých súčasťou bolo aj ubezpečenie pre predávajúceho podpísané povinným 2/, ktoré predstavuje ručiteľské vyhlásenie podľa § 303 a nasl. Obchodného zákonníka. Povinný 2/ počas celého priebehu rozhodcovského konania uvedenú skutočnosť (že ručenie nepodpísal) nenamietal, rovnako ako nenamietal uzatvorenie kúpnej zmluvy s oprávneným. V tejto súvislosti oprávnený poukazuje na to, že v exekučnom konaní nie je možné hodnotiť otázky týkajúce sa základného konania, vrátane hmotnoprávných otázok, ako je napr. platnosť listín. Tieto otázky mal a mohol povinný 2/ namietat výlučne v rozhodcovskom konaní, nakoľko skúmanie týchto otázok v exekučnom konaní je vylúčené. Povinný 2/ tak neurobil, čím dobrovoľne súhlasil s následkami rozhodcovského konania v podobe vydaného rozhodcovského rozsudku. Oprávnený považuje návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie za podanie účelové s cieľom oddialiť výkon exekúcie. Na základe vyššie uvedených skutočností sú podľa názoru oprávneného tvrdenia povinného 2/ nepravdivé, resp. nesprávne a predmetná exekučná vec je vedená v súlade so zákonom na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný orgánom: JUDr. Peter Škrabák, advokát, Skuteckého 30, 974 01 Banská Bystrica ako jediný rozhodca s miestom rozhodcovského konania Skuteckého 30, 974 01 Banská Bystrica, sp. zn. 700/2019 zo dňa 16.03.2020 a neexistujú tu dôvody upravené v ustanovení § 61 k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.04.2020 a vykonateľnosť dňa 04.05.2020. Oprávnený dáva nižšie do pozornosti rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako aj rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktoré vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. Len pre úplnosť oprávnený dodáva, že rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sú záväzné, a to aj pre exekučný súd. V uvedenom prípade teda nejde o spotrebiteľský právny vzťah, ale o štandardný obchodnoprávny vzťah založený na zmluvných princípoch, predovšetkým na zásade zmluvnej voľnosti bez možnosti zásahu štátu, pokiaľ o to účastník zmluvy výslovne nežiada. Z § 44 Exekučného poriadku vyplýva, že exekučný súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Z uvedeného vyplýva, že na základe tohto ustanovenia je exekučný súd oprávnený preskúmať len exekučný titul, nie listinu, v ktorej je obsiahnutá rozhodcovská doložka. Pre podporu vyššie uvedených tvrdení dáva oprávnený do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012, v ktorého odôvodnení sa, okrem iného, uvádza: „V zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, exekučný súd je ex offo povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Pri posudzovaní tohto základného predpokladu pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa exekučný súd nezaobera vecnou správnosťou exekučného titulu, ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to mal právomoc, a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. V súvislosti s otázkou, či v exekučnom konaní zákon o rozhodcovskom konaní vylučuje skúmanie (nedostatku) právomoci rozhodcovského súdu rozhodnúť spor, je potrebné rozlišovať, či rozhodcovské konanie sa týka sporu zo spotrebiteľského právneho vzťahu alebo z iného právneho vzťahu. Pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy a aby žalobou podanou na príslušnom súde sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než

spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní.“ Oprávnený ďalej na podporu svojich tvrdení poukazuje aj na Nález Ústavného súdu SR. II. ÚS 300/2018. kde v totožnom prípade ústavný súd vyslovil rozpor postupu všeobecných súdov so zákonom a zdôraznil práve vyššie citovaný názor Najvyššieho súdu SR, pričom ústavný súd napríklad uviedol: „Najvyšší súd v rámci dovolacieho konania týkajúceho sa exekučnej veci (udelenia poverenia na vykonanie exekúcie na základe právoplatného nespotrebitel'ského rozhodcovského rozsudku vo svojom uznesení sp. zn. 6 ECdo 7/2013 z 26. júna 2013 (teda ešte v čase, keď zákon o nespotrebitel'skom rozhodcovskom konaní neexistoval a jedinou úpravou rozhodcovského konania bol zákon o rozhodcovskom konaní) vyložil § 44 ods. 2 Exekučného poriadku pomocou teleologického výkladu tak, že možnosť účastníka konania namietat' nedostatok právomoci rozhodcovského súdu a možnosť podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v nespotrebitel'ských veciach vylučuje skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní v zmysle zásady vigilanti bus iura scripta sunt, pričom nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní.“ Ústavný súd SR vystavil porušenie práva na súdnu ochranu a vec vrátil všeobecným súdom na nové konanie. Z uvedeného teda vyplýva, že exekučný súd nemá oprávnenie preskúmať podklady, na základe ktorých bol vydaný exekučný titul, ani rozhodcovskú doložku ako prezentuje povinný v návrhu na zastavenie exekúcie. Preskúmaním podkladov, na základe ktorých bol vydaný exekučný titul, by v tomto prípade išlo o konanie nad rámec zákona, ktorý ustanovuje rozsah oprávnenia preskúmavacej činnosti exekučného súdu pri vydávaní poverenia na vykonanie exekúcie, čím dochádza aj k porušovaniu Čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý ustanovuje že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Zákon, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súdu umožňuje preskúmať exekučný titul, nie však podklady, na základe ktorých bol vydaný. Na základe vyššie uvedeného oprávnený žiada, aby potom, ako JUDr. Dušan Kormaník, súdny exekútor predloží návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 26.10.2020. spolu s vyjadrením oprávneného a vyjadrením súdneho exekútora Okresnému súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod spisovou značkou 6Ek/580/2020, rozhodol Okresný súd Banská Bystrica tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietne a súdnemu exekútorovi prikáže v exekúcii pokračovať. Oprávnený si týmto podaním uplatňuje aj trovy právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli v súvislosti s týmto podaním, a to nasledovne: trovy právneho zastúpenia za úkon „vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie“ pri hodnote sporu 66 391,92 Eur (hodnota sporu je vyčíslená v návrhu na vykonanie exekúcie) predstavujú sumu 279,67 Eur (1/2 sadzby) + 10,62 Eur režijný paušál + 20 % DPH (58,05 Eur), t. j. 348,34 Eur.

5. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatel'nosti exekučného titulu.

6. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

7. Podľa § 61l ods. 2 Exekučného poriadku na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariadovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby.

8. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

9. Exekúcia proti povinnému sa vykonáva na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného jediným rozhodcom: JUDr. Peter Škrabák, advokát, so sídlom Skuteckého 30, 974 01

Banská Bystrica, dňa 16.03.2020, sp. zn.: 700/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.04.2020 a vykonateľnosť dňa 04.05.2020. Súd uvádza, že v danom prípade bol rozhodcovský rozsudok vydaný v nespôtrebiteľskej veci. V zmysle § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku platí, že exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmieru v ňom schváleného.

10. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 08.10.2020 v tejto exekučnej veci poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: JUDr. Dušan Kormaník, so sídlom exekútorského úradu Námestie gen. Štefánika 529/4, 064 01 Stará Ľubovňa, ktorý ju vedie pod sp. zn.: 202EX 489/20.

11. V zmysle prvej vety § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil.

12. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.03.2016, sp. zn.: 3MOboer/1/2015: „Iba na podklade vykonateľného exekučného titulu je možné viesť exekúciu. Pod vykonateľnosťou sa rozumejú účinky rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne. Pri vykonateľnosti sa rozlišuje vykonateľnosť formálna ako aj materiálna. Formálna vykonateľnosť exekučného titulu sa posudzuje podľa právneho predpisu, podľa ktorého bol tento titul vydaný, resp. spisovaný. Aby bolo určité rozhodnutie formálne vykonateľné, platí, že musí byť dourčené v súlade s právnymi predpismi, voči rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok, márne uplynula lehota na podanie opravného prostriedku, účastník základného konania sa vzdal práva podať opravný prostriedok, resp. ho vzal späť, prípadne podanie opravného prostriedku nemá odkladný účinok. Formálna vykonateľnosť exekučného titulu sa preukazuje doložkou vykonateľnosti.“

13. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp. zn.: 5 M Cdo 8/2008: „Doložka právoplatnosti, vyznačená na predmetnom rozhodnutí, má charakter verejnej listiny, potvrdzuje teda pravdivosť v nej uvedených údajov. Ak niekto namieta jej obsahovú nesprávnosť, je povinný na preukázanie svojich tvrdení ponúknuť riadne dôkazy. Z hľadiska posúdenia pravdivosti údajov v doložke právoplatnosti nie je významný subjektívny názor účastníka o tom, že pri ich uvedení došlo k chybe, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že k tejto chybe skutočne došlo.“

14. Podľa uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23.03.2016, sp. zn.: 43CoE/45/2016: „Základným predpokladom na úspešné a zákonné vedenie exekúcie oprávneného voči povinnému je existencia riadneho exekučného titulu. Riadnym exekučným titulom môže byť iba rozhodnutie, ktoré je vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané) ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - určitosti, zrozumiteľnosti, a presnosti označenia subjektov práv a povinností a vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). Potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia (§ 42 Exekučného poriadku) je potvrdením o jeho formálnej vykonateľnosti. V prípade, že účastník namieta správnosť vyznačenia doložky vykonateľnosti (potvrdenia o vykonateľnosti) je povinný svoje tvrdenia preukázať.“

15. K samotným tvrdeniam povinného 2/ uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie súd uvádza, že povinný nepredložil žiadne relevantné dôkazy o tom, že by bol jeho návrh na zastavenie exekúcie dôvodný.

16. Tunajší súd, vzhľadom na skutočnosti uvedené povinným 2/ v návrhu na zastavenie exekúcie ohľadne doručovania exekučného titulu (že mu exekučný nebol doručený), požiadal rozhodcu JUDr. Petra Škrabáka, ktorý vydal exekučný titul (rozhodcovský rozsudok) žiadosťou o súčinnosť zo dňa 24.04.2021 o poskytnutie súčinnosti v lehote 15 pracovných dní odo dňa doručenia tejto žiadosti - o zaslanie naskenovaných doručeníek preukazujúcich doručenie rozhodcovského rozsudku, ktorý vydal jediný rozhodca JUDr. Peter Škrabák, advokát dňa 16.03.2020 pod sp. zn.: 700/2019, povinnému 1/ (žalovanému 1/) a povinnému 2/ (žalovanému 2/), nakoľko povinný 2/ v návrhu na zastavenie exekúcie namieta, že mu nebolo predmetné rozhodnutie doručené. Rozhodca JUDr. Peter Škrabák dňa

29.04.2021 doručil tunajšiemu súdu odpoveď na žiadosť súdu, v ktorej uviedol, že zmysle výzvy súdu zo dňa 24.04.2021 predkladám naskenované obálky preukazujúce zaslanie rozhodcovského rozsudku č. 700/2019 zo dňa 16.03.2021 žalovanému 1/ a 2/ a ich vrátenie jedinému rozhodcovi z dôvodu neprevzatia zásielok v odbernej lehote. Rozhodca JUDr. Peter Škrabák doručil súdu fotokópiu obálky, v ktorej doručoval povinnému 1/ exekučný titul, pričom z doručienky na obálke vyplýva, že zásielka bola doručovaná povinnému doporučené do vlastných rúk na adresu sídla uvedenú v obchodnom registri (t. j.: M. Benku 1449, 093 01 Vranov nad Topľou). Na zadnej strane obálky je uvedené, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote a vrátená bola dňa 27.04.2020. Rozhodca JUDr. Peter Škrabák zároveň doručil súdu fotokópiu obálky, v ktorej doručoval povinnému 2/ exekučný titul, pričom z doručienky na obálke vyplýva, že zásielka bola doručovaná povinnému doporučené do vlastných rúk na adresu trvalého pobytu (t. j.: U. XXXX/XX, XXX XX U.). Na zadnej strane obálky je uvedené, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote a vrátená bola dňa 27.04.2020. V zmysle § 25 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (v znení účinnom v čase vydania a doručovania predmetného rozhodcovského rozsudku) platí, že ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak, písomnosti sa považujú za doručené, ak boli doručené adresátovi osobne alebo do sídla, alebo na miesto podnikania adresáta, alebo na miesto jeho trvalého pobytu. Ak nemožno doručiť písomnosť adresátovi na nijakom z uvedených miest ani po vynaložení primeraného úsilia na zistenie tejto skutočnosti, písomnosti sa považujú za doručené, ak sú zaslané do posledného známeho sídla alebo miesta výkonu podnikania, alebo miesta trvalého pobytu adresáta doporučenou zásielkou alebo iným spôsobom, ktorý umožňuje overiť snahu doručiť písomnosti. Z uvedeného teda vyplýva, že v danom prípade nastala fikcia doručenia exekučného titulu povinnému 1/ a povinnému 2/. K uvedenému súd poukazuje aj na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 21.03.2019, sp. zn.: 7Ek/1308/2018, ktorým sudca zamietol sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn.: 7Ek/1308/2018 zo dňa 16.01.2019 v obdobnej exekučnej veci, v ktorom (v bode 20. odôvodnenia) sudca uviedol, že: „Citovaný paragraf obsahuje úpravu doručovania v rozhodcovskom konaní (zo strany rozhodcovského súdu smerom k účastníkom konania), preto sa v zásade úprava doručovania podľa Civilného sporového poriadku nepoužije. Rozhodcovská arbitráž sa má vyznačovať rýchlou a účinnou ochranou práv účastníkov, a preto k tomu cieľu má viesť aj úprava doručovania. Ak rozhodcovský súd doručoval zásielku účastníkovi na adresu trvalého pobytu, kde si účastník zásielku neprebral, uplatní sa fikcia doručenia. Je nutné, aby rozhodcovský súd vedel preukázať snahu o doručenie písomnosti (najčastejšie doručenkou).“ Súd zároveň uvádza, že doručienka je verejnou listinou a údaje v doručienke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak.

17. Povinný 2/ ďalej v návrhu na zastavenie exekučného titulu poukázal na skutočnosti ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu. V zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, platí, že súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, preto pokiaľ povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namieta skutočnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu, tieto sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Povinný 2/ teda mohol uvedené skutočnosti namietať podaním žalobnej odpovede, ktorú však povinný nepodal, čo vyplýva z odôvodnenia exekučného titulu, v ktorom je na piatej strane okrem iného uvedené, že: „Jediný rozhodca žalobu spolu s prílohami doručoval v samostatných rovnopisoch žalovanému v I. rade a žalovanému v II. rade, s tým, že obom poskytol lehotu 15 dní na podanie žalobnej odpovede. Žalovaný v I. rade si výzvu prevzal dňa 13.2.2020 a žalovaný v II. rade si výzvu prevzal dňa 18.2.2020. Žalovaný v I. rade a ani žalovaný v II. rade sa k žalobe v stanovenej lehote nevyjadrili.“ Povinný 2/ taktiež mohol na príslušnom súde podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku, o čom bol v exekučnom titule poučený (viď poučenie na desiatej strane exekučného titulu). Povinný 2/ v návrhu na zastavenie uviedol, že v najbližších dňoch bude uvedený exekučný titul napadnutý aj v príslušnom konaní, povinný 2/ však nepreukázal, že by došlo k zrušeniu exekučného titulu. Súd poukazuje na skutočnosť, že pri nespotebiteľských rozhodcovských rozsudkoch exekučný súd nemá právomoc skúmať existenciu, platnosť či rozsah rozhodcovskej zmluvy (doložky). K uvedenému súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.07.2021, č. k.: IV. ÚS 139/2021-81, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky (v bode 45 odôvodnenia) uviedol, že: „Zákonné oprávnenie účastníka konania namietať nedostatok právomoci rozhodcovského súdu podľa § 21 ods. 4 zákona o rozhodcovskom konaní a jeho oprávnenie podať žalobu o zrušenie takéhoto rozhodcovského rozsudku kauzálnie príslušnému súdu podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní nepripúšťajú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu zo strany exekučného súdu v rozsahu, ktorý patrí civilnému súdu. Nevyužitie postupu podľa zákona o rozhodcovskom konaní (námiетка nedostatku právomoci a žaloba o zrušenie rozsudku, pozn.) v iných ako spotrebiteľských

veciach znamená stratu možnosti spochybňovať rozhodcovskú zmluvu v exekučnom konaní na strane žalovaného účastníka rozhodcovského konania, ktorý znáša svoju procesnú zodpovednosť za včasné uplatňovanie účinných prostriedkov ochrany, ktoré mu právny poriadok priznáva (II. ÚS 298/2020).“

18. Súd poukazuje na skutočnosť, že vo vykonávacom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu. Exekučný súd nedisponuje právomocou meniť, či rušiť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Súd taktiež uvádza, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii z dôvodov taxatívne stanovených v zákone a nie ďalší opravný prostriedok, ktorým by sa napádalo rozhodnutie (exekučný titul) alebo vady konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný. Exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal. Cieľom exekučného konania je vymoženie peňažnej alebo nepeňažnej pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu v prípade, keď ju povinný dobrovoľne v stanovenej lehote nespĺnil a nie opätovné hmotnoprávne skúmanie ohrozeného alebo porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie je predmetom základného konania. Exekučný titul nadobudol vykonateľnosť a je spôsobilým exekučným titulom, na podklade ktorého možno viesť exekúciu voči povinným.

19. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že exekúcia je vedená dôvodne. Exekučný titul nadobudol vykonateľnosť dňa 04.05.2020 a je spôsobilým exekučným titulom, na podklade ktorého možno viesť exekúciu voči povinným. Z uvedených skutočností zároveň vyplýva, že povinní dobrovoľne nespĺnili to, čo im ukladá vykonateľné rozhodnutie.

20. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia zákona, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je teda nepochybné, že návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie je nedôvodný.

21. Súd má za to, že povinný 2/ v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal také okolnosti, ktoré by po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby vo veci mohlo byť vydané rozhodnutie o zastavení exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k Exekučného poriadku, a preto návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

22. V súvislosti s podaním vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie si oprávnený uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní za vyjadrenie sa k návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie, vo výške 348,34 Eur (1 polovičný úkon právnej služby 279,67 Eur + 1x režijný paušál 10,62 Eur + 20 % DPH).

23. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

24. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

25. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov

za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymożenie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

26. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

27. Exekučný poriadok má osobitnú úpravu týkajúcu sa trov exekúcie oprávneného. Podľa ustanovenia § 199d Exekučného poriadku, má oprávnený voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok teda v zásade predpokladá, že v konaní vzniknú dôvodne vynaložené a účelné trovy exekúcie predovšetkým oprávnenému. Rozhodnutie o trovách exekúcie však nepochybne musí tiež zodpovedať všeobecnej zásade spravodlivosti súdneho konania, ako jednej z nosných zásad akéhokoľvek (teda aj exekučného) konania. Aj pri rozhodovaní o trovách exekúcie je preto nevyhnuté vychádzať z konkrétnych okolností danej veci a zohľadniť všetky osobitosti relevantné z hľadiska rozhodovania o trovách exekúcie.

28. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynalożenia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnú pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, avšak podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie či bránenie práv účastníka konania. Poukazujú sa vyššie uvedené, účastník konania - oprávnený, ktorý mal plný úspech v súvislosti s rozhodovaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie práva alebo bránenie práva proti účastníkovi - povinnému, ktorý úspech nemal.

29. Súd zdôrazňuje, že za účelne vynaložené trovy konania považuje trovy právneho zastúpenia za jeden polovičný úkon právnej služby za vyjadrenie sa k návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie spolu s režijným paušálom + 20 % DPH (1 polovičný úkon právnej služby 279,67 Eur + 1x režijný paušál 10,62 Eur + 20 % DPH) voči povinnému 2/. Vzhľadom na uvedené, súd posúdil oprávnenosť uplatneného úkonu právnej služby ako preukázateľné, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré oprávnený vynaložil na uplatňovanie bránenia svojho práva, v súvislosti s návrhom povinného 2/ na zastavenie exekúcie, za úkon právnej služby tak, ako ich oprávnený žiadal priznať.

30. Súd okrem účelnosti uplatnených trov právneho zastúpenia skúmal aj správnosť ich vyčíslenia v nadväznosti na znenie § 9 až 14 Vyhlášky, na ktoré odkazuje Exekučný poriadok v ustanovení § 199e.

31. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd pri rozhodovaní o trovách exekúcie oprávneného, ktoré mu vznikli v súvislosti s vyjadrením k návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie, priznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania za jeden polovičný úkon právnej služby vo výške 348,34 Eur voči povinnému 2/, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanému po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.